

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 2197

IV kadencja

SPRAWOZDANIE

KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

**o rządowym projekcie ustawy o płatnościach
bezpośrednich do gruntów rolnych oraz o
zmianie innych ustaw (druk nr 2082)**

Marszałek Sejmu, po przeprowadzeniu przez Sejm pierwszego czytania na 60. posiedzeniu w dniu 28 października 2003 r. – na podstawie art. 97 ust. 3 Regulaminu Sejmu skierował w dniu 28 października 2003 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w celu rozpatrzenia.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach: 30 października i 12 listopada 2003 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 12 listopada 2003 r.

Z-ca Przewodniczącego Komisji

Sprawozdawca

/-/ Romuald Ajchler

Projekt

USTAWA
z dnia 2003 r.

o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych¹⁾

Art. 1.

Ustawa określa warunki i tryb udzielania producentom rolnym płatności bezpośrednich do gruntów rolnych określonych przepisami Unii Europejskiej²⁾, zwanych dalej „płatnościami”.

Art. 2.

1. Osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „producentem rolnym”, przysługują płatności na będące w jej posiadaniu grunty rolne utrzymywane w dobrej kulturze rolnej, przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska, zwane dalej „gruntami rolnymi”.
2. Warunkiem uzyskania płatności jest posiadanie przez producenta rolnego działek rolnych, które kwalifikują się do objęcia płatnościami, przy czym za działkę rolną uważa się zwarty obszar gruntu rolnego, na którym jest prowadzona jedna uprawa, o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha, wchodzący w skład gospodarstwa rolnego.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego, ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz ustawę z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych.

²⁾ Rozporządzenia:

- Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach Wspólnej Polityki Rolnej,
- Rady nr 1244/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1259/1999 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej,
- Komisji (WE) nr 1/2002 z dnia 28 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 108, poz. 681, z 2001 r. Nr 81, poz. 875, z 2002 r. Nr 200, poz. 1680 oraz z 2003 r. Nr 110, poz. 1039 i Nr 162, poz. 1568.

3. Płatności obejmują:
 - 1) jednolitą płatność obszarową;
 - 2) płatności uzupełniające do powierzchni uprawy:
 - a) chmielu,
 - b) tytoniu,
 - c) ziemniaków przeznaczonych do przetworzenia na skrobię,
 - d) innych roślin.
4. Wysokość płatności w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn deklarowanej przez producenta rolnego powierzchni gruntów rolnych i stawek płatności na 1 ha gruntu rolnego.
5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia:
 - 1) rodzaje roślin, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d;
 - 2) stawki płatności uzupełniających dla poszczególnych upraw
– uwzględniając założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania utrzymywania gruntów rolnych w dobrej kulturze rolnej przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska, mając na względzie uwarunkowania glebowe i klimatyczne, rodzaje upraw oraz terminy agrotechniczne.

Art. 3.

1. Płatność na wniosek producenta rolnego przyznaje, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy kierownik biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją”.
2. Od decyzji w sprawie przyznania płatności przysługuje odwołanie do dyrektora oddziału regionalnego Agencji.
3. Odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.

Art. 4.

1. W przypadku gdy w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności do dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, nastąpi przeniesienie posiadania gospodarstwa rolnego na rzecz innego producenta rolnego w wyniku umowy sprzedaży, dzierżawy lub innej umowy, płatność przysługuje temu producentowi, jeżeli spełnia on warunki do jej przyznania i w terminie 14 dni od dnia przeniesienia posiadania gospodarstwa rolnego złoży wniosek do kierownika biura powiatowego Agencji o przyznanie płatności, której dotyczył pierwszy wniosek.
2. W przypadku śmierci producenta rolnego płatność przysługuje spadkobiercy, który przejął posiadanie gospodarstwa rolnego i złożył wniosek do kierownika

biura powiatowego Agencji o przyznanie płatności, której dotyczył wniosek spadkodawcy.

Art. 5.

1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków o przyznanie płatności, o których mowa w art. 3 i 4, oraz szczegółowe warunki przyznawania płatności w przypadkach, o których mowa w art. 4, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności oraz właściwe przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.
2. Formularze wniosków, o których mowa w ust. 1, udostępniane są producentom rolnym przez Agencję.

Art. 6.

1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji przeprowadza kontrole w zakresie spełniania przez producentów rolnych warunków do przyznania płatności zgodnie z planem kontroli zatwierdzonym przez Prezesa Agencji, ustalonym zgodnie z zasadami typowania gospodarstw rolnych do kontroli określonymi w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.
2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1, innym jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi określonymi na podstawie ust. 10 pkt 2.
3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji.
4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.
5. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, o którym mowa w ust. 3.
6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:
 - 1) wstępu na teren gospodarstwa rolnego;
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
 - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.
7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.
8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz podmiot kontrolowany.

⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy, ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92.

9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o odmowie podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany.
10. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, w drodze rozporządzenia:
- 1) określi wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w upoważnieniu;
 - 2) określi warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju;
 - 3) może określić dodatkowe kryteria typowania gospodarstw rolnych do kontroli i sposoby jej przeprowadzania, mając na względzie zapewnienie możliwości wykonania kontroli danych zawartych we wnioskach producentów rolnych o przyznanie płatności.

Art. 7.

W ustawie z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz.U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z późn. zm.⁵⁾) po art. 4c dodaje się art. 4d w brzmieniu:

„Art. 4d. Agencja prowadzi działania związane z przygotowaniem do obsługi płatności w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁶⁾) po art. 3c dodaje się art. 3d w brzmieniu:

„Art. 3d. Agencja prowadzi działania związane z przygotowaniem do obsługi płatności w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz.U. Nr 240, poz. 2059) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się pkt 2 i 4-6;
- 2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446 oraz z 2002 r. Nr 127, poz. 1085 i Nr 240, poz. 2059.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i 550, Nr 88, poz. 983, z 2001 r. Nr 3, poz. 19, Nr 29, poz. 320, Nr 38, poz. 452, Nr 125, poz. 1363 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 i Nr 143, poz. 1197 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450 i Nr 64, poz. 592.

„Art. 2a. 1. Zadania w zakresie udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 1 pkt 3, realizuje dyrektor oddziału terenowego Agencji, wydając decyzje administracyjne w sprawie udzielania dopłat do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno, zwanych dalej „dopłatami do przetwarzania”.

2. Dyrektor oddziału terenowego Agencji prowadzi kontrole w zakresie uznawania przetwórców oraz zasadności udzielania dopłat do przetwarzania.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 4 i art. 2a ust. 2, zgodnie z planem kontroli zatwierdzonym przez Prezesa Agencji.

2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1, innym jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi określonymi na podstawie ust. 10 pkt 2.

3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

5. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, o którym mowa w ust. 3.

6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

1) wstępu do magazynów, w których jest przechowywane zboże zakupione w ramach działań interwencyjnych;

2) wstępu do obiektów produkcyjnych i przechowalniczych;

3) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;

4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;

5) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli;

6) pobierania próbek do badań.

7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.

8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz podmiot kontrolowany.

9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany, protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności

kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o odmowie podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany.

10. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych w upoważnieniu;
- 2) określi warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Przetwórca może ubiegać się o dopłaty do przetwarzania, jeżeli zostanie wpisany do rejestru uznanych przetwórców, prowadzonego przez Agencję.

2. Przetwórca składa wniosek o wpis do rejestru uznanych przetwórców do dyrektora oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przetwórcy.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny przetwórcy do nieruchomości, na której będzie przetwarzana słoma lniana lub konopna;
- 2) zaświadczenia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty przeznaczone do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej spełniają wymagania określone w przepisach przeciwpożarowych, sanitarnych i ochrony środowiska.

4. Po dokonaniu kontroli w zakładzie przetwórczym i potwierdzeniu zgodności danych zawartych we wniosku i dołączonych do niego dokumentach ze stanem faktycznym dyrektor oddziału terenowego Agencji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przetwórcy, wydaje decyzję administracyjną o wpisie przetwórcy do rejestru uznanych przetwórców.”;

5) uchyla się art. 6-9;

6) w art. 10:

- a) uchyla się ust. 1,
- b) uchyla się ust. 2-6;

7) w art. 11 wyrazy „art. 10 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 1”;

8) w art. 12 uchyla się pkt 1 lit. d-n i pkt 2;

9) uchyla się art. 15;

10) w załączniku do ustawy uchyla się pkt 2 i 4-6.

Art. 10.

1. Do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej przetwórcą słomy lnianej i konopnej, zwany dalej „przetwórcą”, uzyskuje wpis do rejestru uznanych przetwórców w sposób określony w ust. 2-8.
2. Przetwórcą składa wniosek o wpis do rejestru uznanych przetwórców do dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przetwórcy.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przetwórcy;
 - 2) opis technologii przetwarzania słomy lnianej lub konopnej, z uwzględnieniem rodzajów uzyskiwanych włókien;
 - 3) opis zakładu przetwórczego i urządzeń technicznych, którymi dysponuje przetwórcą, z podaniem szczegółowych danych dotyczących ich lokalizacji oraz specyfikacji technicznej obejmującej:
 - a) ilość energii zużywanej do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno (w kilowatogodzinach) oraz maksymalne ilości słomy lnianej i konopnej, jakie mogą być przetworzone w zakładzie przetwórczym w ciągu godziny (w kilogramach) i w ciągu roku (w tonach),
 - b) maksymalne ilości długiego i krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, jakie może wytworzyć w ciągu godziny (w kilogramach) i w ciągu roku (w tonach),
 - c) ilość słomy lnianej i konopnej (w kilogramach), które zużywa przetwórcą do uzyskania 100 kg poszczególnych produktów otrzymanych w wyniku przetwarzania;
 - 4) opis pomieszczeń przechowalniczych, z uwzględnieniem ich lokalizacji i zdolności przechowalniczej (w tonach).
4. Do wniosku dołącza się:
 - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny przetwórcy do nieruchomości, na której będzie przetwarzana słoma lniana lub konopna;
 - 2) zaświadczenia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty przeznaczone do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej spełniają wymagania określone w przepisach przeciwpożarowych, sanitarnych i ochrony środowiska;
 - 3) oświadczenia o zobowiązaniu się przetwórcy do:
 - a) oddzielnego przechowywania nabytej lub wyprodukowanej słomy lnianej lub konopnej, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopi włóknistych, z podziałem na produkcję w poszczególnych latach gospodarczych, obejmujących okresy od dnia 1 lipca

- danego roku do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, oraz z podziałem na poszczególne kraje członkowskie Unii Europejskiej,
- b) codziennego aktualizowania stanu magazynowego słomy lnianej lub konopnej oraz poszczególnych rodzajów włókien, w powiązaniu z dokumentacją księgową,
 - c) powiadamiania dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przetwórcy, o zmianach w zakresie danych wynikających z dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2, lit. a, oraz
 - d) poddania się kontrolom przeprowadzanym przez dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego w zakresie uznawania przetwórców oraz zasadności udzielania dopłat do przetwarzania.
5. Po dokonaniu kontroli w zakładzie przetwórczym i potwierdzeniu zgodności danych zawartych we wniosku i dołączonych do niego dokumentach ze stanem faktycznym, z zastrzeżeniem ust. 8, dyrektor oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przetwórcy, wydaje decyzję administracyjną o wpisie przetwórcy do rejestru uznanych przetwórców.
6. Decyzją, o której mowa w ust. 5, przetwórcy jest również nadawany numer identyfikacyjny.
7. Decyzję, o której mowa w ust. 5, wydaje się w terminie dwóch miesięcy od dnia wpływu wniosku o wpis do rejestru uznanych przetwórców.
8. Kontroli, o której mowa w ust. 5, nie podlegają oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 3 lit. a.

Art. 11.

Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przekaze Prezesowi Agencji Rynku Rolnego rejestr uznanych przetwórców oraz akta spraw wszczętych i niezakończonych, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu.

Art. 12.

W 2004 r. wnioski o płatność producent rolny składa w terminie od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca.

Art. 13.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 5, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 7, art. 8, art. 9 pkt 6 lit. b i pkt 9 oraz art. 10-12, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 3801 /03

Warszawa, 13 listopada 2003 r.

Pan
Wojciech Mojzesowicz
Przewodniczący
Komisji Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

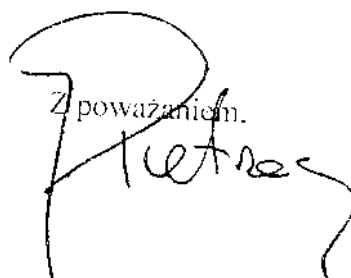
Opinia o zgodności sprawozdania Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) oraz art. 42 ust. 4, w związku z art. 47 ust. 1 Regulaminu Sejmu z dnia 30 lipca 1992 r. (M.P. 2002 nr 23 poz. 398), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym sprawozdaniem Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych (druk nr 2197), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. W toku posiedzenia Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 12 listopada br. do projektu ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych wprowadzono zmianę polegającą na nadaniu nowego brzmienia przepisowi art. 2 ust. 1 i 2. W ustępie pierwszym dodano, w zakresie definicji gospodarstwa rolnego, odesłanie do ustawy o podatku rolnym. W ustępie drugim usunięto określenie łącznej powierzchni działek rolnych, których posiadanie jest przesłanką nabycia prawa do płatności bezpośrednich.

- II. Przepis art. 2 projektowanej ustawy ma kluczowe znaczenie, ponieważ dotyczy warunków nabycia prawa do płatności bezpośrednich. Przepis ten, w zakresie pozostawionym kompetencji państw przystępujących do Unii Europejskiej, uzupełnia bezpośrednio obowiązujące od dnia akcesji normy rozporządzenia 1259/1999, w brzmieniu wynikającym z Traktatu Akcesyjnego.
- III. Nowe brzmienie przepisu art. 2 ust. 1 projektowanej ustawy uzależnia nabycie prawa do płatności od posiadania gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 2 ustawy o podatku rolnym. Należy zauważyć, że definicja gospodarstwa, na potrzeby systemu płatności bezpośrednich, określona została w art. 10 rozporządzenia 1259/1999. Przepis ten obowiązywać będzie bezpośrednio od dnia akcesji. Wprowadzanie odmiennych definicji gospodarstwa rolnego, wynikających z ustaw krajowych, wykracza poza zakres kompetencji przysługujących państwom przystępującym, stanowiąc naruszenie ww. normy wspólnotowej.
- IV. Równocześnie przepis art. 2 ust. 1 wprowadza dodatkowe, nie znajdujące podstaw w prawie wspólnotowym, warunki uzyskania płatności. Należy zauważyć, że gospodarstwem rolnym w rozumieniu ustawy o podatku rolnym jest obszar gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza, o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy. Przepisy rozporządzenia 1259/1999 nie dają podstaw do wprowadzenia, dla ustalania minimalnej łącznej powierzchni gruntów, kryterium ilości hektarów przeliczeniowych. Pojęcie hektara przeliczeniowego nie jest stosowane w przepisach rozporządzenia 1259/1999 jako warunek nabycia prawa do płatności bezpośrednich. Rozporządzenie 1259/1999 odwołuje się wyłącznie do rzeczywistej powierzchni gruntów rolnych. W tym kontekście należy zauważyć, iż jednym z głównych celów definicji gospodarstwa rolnego w ustawie o podatku rolnym jest miarkowanie wysokości podatku dla rolników gospodarujących na gruntach o gorszej jakości. Przenoszenie tego pojęcia na grunt ustawy uprawniającej do świadczeń prowadzić musiałoby do pokrzywdzenia takich rolników. W rezultacie osoby posiadające grunty o wysokiej klasie jakości nabywałyby prawo do płatności już przy łącznej powierzchni znacznie niższej od 1 ha, natomiast rolnicy gospodarujący na gruntach gorszej jakości musieliby posiadać ponad 1 ha łącznej powierzchni. Rozwiązanie takie jest sprzeczne z przepisami art. 1b ust. 5 rozporządzenia 1259/1999.

- V. Również wynikający z definicji gospodarstwa rolnego zawartej w ustawie o podatku rolnym alternatywny warunek posiadania łącznej powierzchni gruntów przekraczającej 1 ha narusza ww. przepis rozporządzenia 1259/1999. Przepisy wspólnotowe upoważniają każde nowe państwo członkowskie do podjęcia decyzji, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, o ustanowieniu wyższej minimalnej powierzchni na poziomie który nie będzie przekraczał 1 ha.
- VI. Warunek klasyfikacji gruntów w ewidencji gruntów i budynków również nie znajduje podstaw w prawie wspólnotowym. Dla celów przyznania płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej kwalifikują się wszystkie działki rolne, objęte systemem identyfikacji działek (ewidencja gospodarstw rolnych), niezależnie od ich klasyfikacji w ewidencji gruntów i budynków.
- VII. **W konkluzji należy stwierdzić, że projekt ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych, w zakresie dotyczącym przepisu art. 2 ust. 1, jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej. Odwołanie do ustawy o podatku rolnym byłoby dopuszczalne pod warunkiem zgodności odpowiednich przepisów tej ustawy z przepisami wspólnotowymi.**

Z poważaniem.

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Daria Oleszczuk
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi